

# Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

**EL GOYA MANRESÀ** ► El 2004, el cineasta Joan Soler va guanyar un Goya amb el curt «Los niños del Nepal», el punt d'arrencada d'una fructífera carrera que es va estroncar el 2014 quan va morir, als 51 anys, a causa d'un càncer

## Proposen atorgar la Medalla de la Ciutat al Mèrit Cultural a Joan Soler

► La iniciativa ciutadana té al darrere l'entorn familiar i el suport del Clam, l'Associació Festival de Cinema de Manresa, Cineclub i l'Associació Josep M. Cunill i Solà pel Comerç Just ► La proposta arriba avui al ple

SUSANA PAZ MANRESA

■ Quan es compleixen tres anys de la prematura mort del cineasta manresà Joan Soler i Foyé als 51 anys a causa d'un càncer, l'Ajuntament de Manresa portarà avui al ple una proposta per obrir el procés per concedir-li, a títol pòstum, la Medalla de la Ciutat al Mèrit Cultural. Una iniciativa ciutadana que té al darrere l'entorn familiar amb el suport d'entitats com l'Associació Festival de Cinema de Manresa, el Festival de Cinema Solidari CLAM, Cineclub i l'Associació Josep M. Cunill i Solà pel Comerç Just.

Joan Soler (1962-2014), guanyador amb Javier Berrocal d'un Goya el 2004 pel documental *Los niños del Nepal*, va ser el 1999 un dels principals impulsors del desaparegut Fecinema, Festival de Cinema Negre de Manresa, que va dirigir fins al 2007. També va ser president de la coordinadora de Festivals de Cinema i Vídeo de Catalunya entre el 2005 i el 2009.

Fill dels propietaris de la camiseria Soler i impulsor de l'establiment Caddie, al carrer Alfons XII, Soler va estudiar Direcció Cinematogràfica al Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya, entre el 1996 i el 1999, i el mateix any que va rebre el Goya el cineasta va fundar la seva pròpia productora de cinema, Cinefilms, amb la qual el 2006 va repetir nominació -sense premi- als Goya pel documental *Abandonatii*, sobre la vida d'un grup de nois que malviu a les clavegueres de Bucarest. Soler i el



Soler amb els cartells dels seus dos últims treballs, el 2013

**Joan Soler va ser un dels principals impulsors, el 1999, del Fecinema, que va dirigir fins al 2007**

seu equip es van centrar, sobretot, en el documental social, de denúncia, i històric. Amb la productora van signar una quinzena de títols, com *La ciutat de Plácido* (2004), basat en el rodatge del film de Berlanga a Manresa; *Bajo las luces de Tana* (2007); el llargmetratge *El camí dels somnis* (2008) o *Allah Bakhs* (2010).

El 2012, Soler va dirigir el celebrat documental *Aigua, infern i cel*,

sobre les alegries i les misèries de la selecció espanyola de waterpolo dels anys 90, un treball coproduït per la manresana Cinefilms i per Paral·lel 40. Els seus últims treballs van ser els documentals *Terrissa Negra*, un encàrrec de la Fundació Martí l'Humà rodat a Serra de Daró (Baix Empordà), i *La casa de la felicitat*, rodada en un orfenat del sud de l'Índia, que es van estrenar l'abril del 2013 al teatre Kursaal de Manresa.

Joan Soler també va fer una incursió en el món de la política, l'any 2011. Va ser l'impulsor de la candidatura Manresans com a alcaldable tot i que no va obtenir representació en els comicis.

El Clam, que retrà homenatge a Soler, rep 187 treballs

► El Festival de Cinema Social de Catalunya (CLAM), que enguany estrenarà seu a Manresa, té previst incloure en la programació, com ahir explicava el seu director, Serafi Vallecillos, «un acte d'homenatge a Joan Soler», independentment del procés que segueixi la proposta de reconeixement. L'acte, explicava, s'està organitzant conjuntament amb la família i l'Associació Festival de Cinema de Manresa. El Clam, que se celebrarà del 27 d'abril al 7 de maig, ha rebut en la seva caatorzena edició 187 obres per a seccions oficials a concurs, de les quals 148 són curtmetratges i 39 llargmetratges, procedents de 40 països del món. Espanya (82 obres), el Brasil (11 obres), l'Argentina (10 obres) els Estats Units (9 obres), Itàlia i França (8 obres) són els sis països que han presentat més pel·lícules. Tots els films seleccionats seran estrenes absolutes que s'exhibiran per primer cop a Catalunya.



Miquel Puig, ahir, amb el cartell

**Un collage amb un cap d'àliga «desafiadora» és la imatge de la 20a Fira Mediterrània**

S. PAZ MANRESA

■ Una composició creada a partir d'imatges reals, que vol simbolitzar la cultura tradicional (el cap d'àliga), la música d'arrel (l'acordió) i les arts escèniques (els peus i el braç), serà la imatge de la 20a Fira Mediterrània de Manresa. El reconegut dissenyador gràfic Miquel Puig (Verges, 1966) i el seu estudi són els responsables d'un cartell que és el «vestit de la fira», en paraules de David Ibáñez, director artístic del certamen, i que, pel format (un collage fotogràfic) i pels colors (en sèpia i blau, per unir tradició i modernitat) es desmarca de la iconografia habitual del certamen. La raó? «No es fan vint anys cada dia, i volfem una imatge potent i especial», segons Ibáñez. El resultat és, com va explicar el dissenyador, una «icona que concentra i resumeix en una imatge l'esperit de la Mediterrània», i que es tradueix en una figura «d'actitud desafiadora» que es planta amb «arrogància» i anuncia: «20 anys de fira, ja sóc aquí».

Puig va subratllar que la manera de treballar del seu estudi, creat el 1995, rau a buscar «imatges que s'expliquin elles mateixes». La direcció de la Mediterrània no va dubtar ni un segon a triar la imatge on sortia l'àliga. El cartell, que té un segell a la part superior amb la frase: «vine, estàs d'aniversari», l'encapçala el cap de l'au, considerada la figura més solemne del bestiar festiu català; un acordió amb la manxa oberta li serveix de faldilles, per sota de les quals es deixen veure unes cames que executen els passos d'una dansa tradicional. L'àliga sembla sostenir un cartell amb les dades de la 20a edició de la Fira, mentre recolza el braç a la cintura.

## La fira de Maastricht posa a la venda peces d'art que la família de Ramon Casas guardava a Sant Benet

REDACCIÓ MANRESA

■ La fira d'art i antiguitats de Maastricht (Holanda), que se celebra aquesta setmana i acabarà diumenge, té en el seu catàleg de venda un lot de quatre columnes amb capitells procedents de Sant Benet de Bages perquè formaven part de la col·lecció particular de la família de Ramon Casas, que va comprar el monestir l'any 1907. El

grup està format per quatre peces de pedra sorrenca d'1 metre i 63 centímetres d'alçada amb les parts unides per claus i restaurades, i datades al segle XIII.

Els descendents de la família del pintor van vendre el monestir de Sant Benet a Caixa Manresa l'any 2000. La Fundació Catalunya-La Pedrera, propietària actual del complex Món Sant Benet, va

confirmar ahir que, des d'aleshores, no ha sortit patrimoni del cenobi benedictí.

La desamortització del patrimoni eclesiàstic del 1835 va posar en circulació molts béns religiosos que van passar a formar part del circuit de compravenda d'antiguitats. Ramon Casas, que pertanyia a una família de l'alta burgesia catalana, va adquirir al llarg

de la seva vida obres d'art, algunes de les quals, amb destinació al monestir de Sant Benet de Bages.

El lot que està ara a la venda a la prestigiosa fira de Maastricht, que enguany celebra la trentena edició, va pertànyer als hereus de Ramon Casas, que l'any passat el van vendre a una col·lecció espanyola i ara surten a subhasta a la ciutat holandesa.